

اشاره:

ایجاد بستر مطمئن و متعادل برای تجارت، گریز از مخاطرات و انجام فعالیت‌های اقتصادی پایدار اساس فعالیت بخش خصوصی در امور تولید و تجارت را تشکیل می‌دهد. لیکن کار اقتصادی در دنیای امروز خالی از مخاطره نیست و جبران مناسب خسارات می‌تواند ضامن فعالیت و تلاش فعالان اقتصادی باشد. این بستر متعادل و مطمئن را «بیمه» ایجاد می‌کند.

آگاهی دست اندر کاران تولید و تجارت از خدمات بیمه و حق و حقوقشان در قبال شرکت‌های بیمه، امری ضروری است. با این آگاهی‌ها، خدمات بیمه نیز مانند هر کالا یا خدمت دیگری خرید و فروش می‌شوند و طرفین از این تجارت به منافع خود می‌رسند.

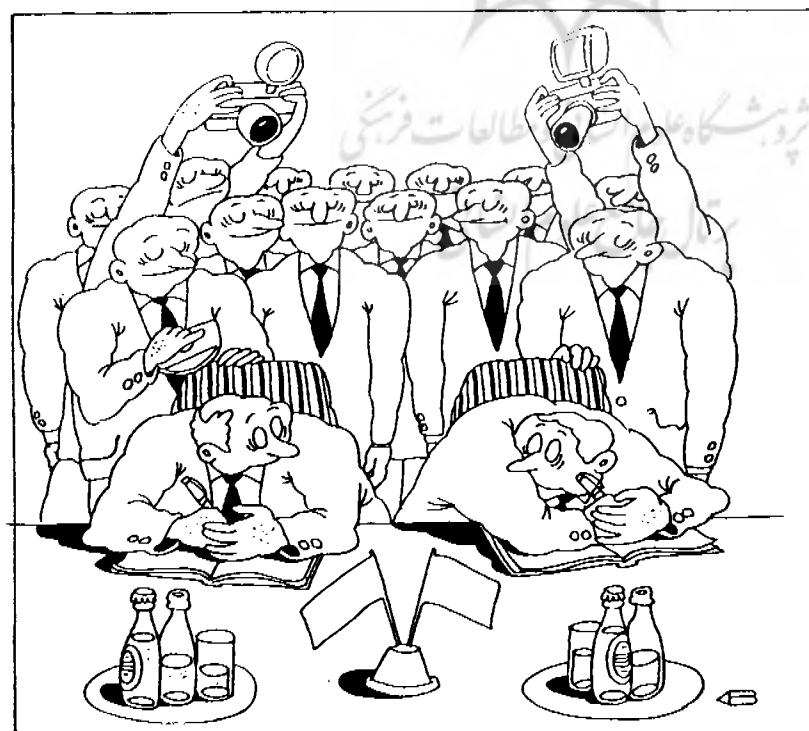
به منظور کسب آگاهی‌های لازم درباره خدمات بیمه بازارگانی برای فعالان اقتصادی، خبرنگار نشریه «بودرسی‌های بازارگانی» با آقای نادر مظلومی، رئیس مؤسسه آموزش عالی بیمه آکو (سازمان همکاری اقتصادی) گفت و گویی دارد.

مظلومی تأیفات و ترجمه‌های بسیاری در زمینه صنعت بیمه دارد و تاکنون حدود ۵۰ مقاله در این زمینه تدوین و ترجمه کرده است. دو کتاب ترجمه شده توسط وی با نام‌های «مجموعه شرایط بیمه‌های باربری» و «بیمه‌های باربری» تاکنون منتشر شده‌اند.

ماحصل گفت و گوی خبرنگار ما با این کارشناس ارشد صنعت بیمه را ملاحظه می‌فرمایید.

نداشت آگاهی

یعنی از دست رفتن حقوق بیمه گزاران

■ تسهیلات جدیدی که در بخش صادرات و واردات در زمینه بیمه برای بازارگانان ارایه شده است، کدامند؟

□ از تسهیلات حایز اهمیت در سال‌های اخیر، بیمه‌نامه حمل ترانزیت کالا است که جایگزین ضمانت‌نامه‌های مورد درخواست گمرک جمهوری اسلامی ایران از شرکت‌های حمل و نقل شده است. سپردن این ضمانت‌نامه‌ها پیش از این سبب می‌شد که حساب تجار بسته باشد. تمام شرکت‌های حمل و نقل می‌توانند برای حمل کالاهای ترانزیت، بیمه‌نامه تهیه کنند تا اگر در حین مسیر مشکلی پیش آمد و گمرک مدعی حق و حقوق شد، بیمه‌نامه‌ها پاسخ‌گو باشند.

تسهیلات دیگری که ارایه شده، فعال شدن صندوق ضمانت صادرات است. با

تجار ایرانی باید بدانند که دریافت خدمات بیمه مانند خرید یک کالا است و باید بدانند که چه جنسی را خریداری می‌کنند. اگر خریداران اطلاعات و آگاهی کافی به دست آورند، بیمه‌گران ملزم به ارایه و فروش خدمات به آنها می‌باشند.

■ آیا شرکت‌های بیمه دولتی می‌توانند خواسته‌های بیمه‌گزاران آگاه را برآورده نمایند؟

□ یک بیمه‌گزار آگاه، نزخ‌های رقابتی و خدمات مطلوب بیمه‌ای می‌خواهد. به نظر من شرکت‌های بیمه دولتی نمی‌توانند این دو اصل را تأمین کنند. شرکت‌های بیمه در ایران در سال‌های اخیر به قدری از کار اش باع شده‌اند که اولاً کشش بیشتری ندارند، ثانیاً به میزان زیاد قابلیت انعطاف خود را از دست داده‌اند و ثالثاً رقابتی میان آنها وجود ندارد.

اگر بخش خصوصی با نظام حمایت و نظارت دولتی وارد صنعت بیمه شود، باز هم مصرف‌کننده به حق و حقوق خود نمی‌رسد. زیرا آنچه صنعت بیمه بدان نیاز دارد، تعديل در کل نظام حاکم بر بازار بیمه ایران است. این تعديل در مقررات بیمه، سازمان‌دهی بازار بیمه و ماهیت شرکت‌های بیمه‌ای باید صورت بگیرد تا بتواند به نفع خریدار بیمه (بیمه‌گزار) تغییر جهت دهد.

■ در چارچوب مناسبات بین‌المللی حاکم بر بازار بیمه، وضعیت بیمه در ایران چگونه است و آیا شرکت‌های بیمه ایران فعل می‌باشند؟

□ در چارچوب روابط بین‌الملل در زمینه بیمه‌های انتکایی و صندوق‌های منطقه‌ای مانند صندوق بیمه اکو، ایران فعال می‌باشد.

باید در نظر داشت که تمام کشورها مجبور به خرید بیمه‌های انتکایی می‌باشند.

رونق صادرات غیرنفتی در سال‌های اخیر، فعال شدن این صندوق اجتناب‌ناپذیر بود. در کنار آن شرکت بیمه اعتبارات و سرمایه‌گذاری نیز فعال گردید که می‌تواند به صادرات کشور کمک کند.

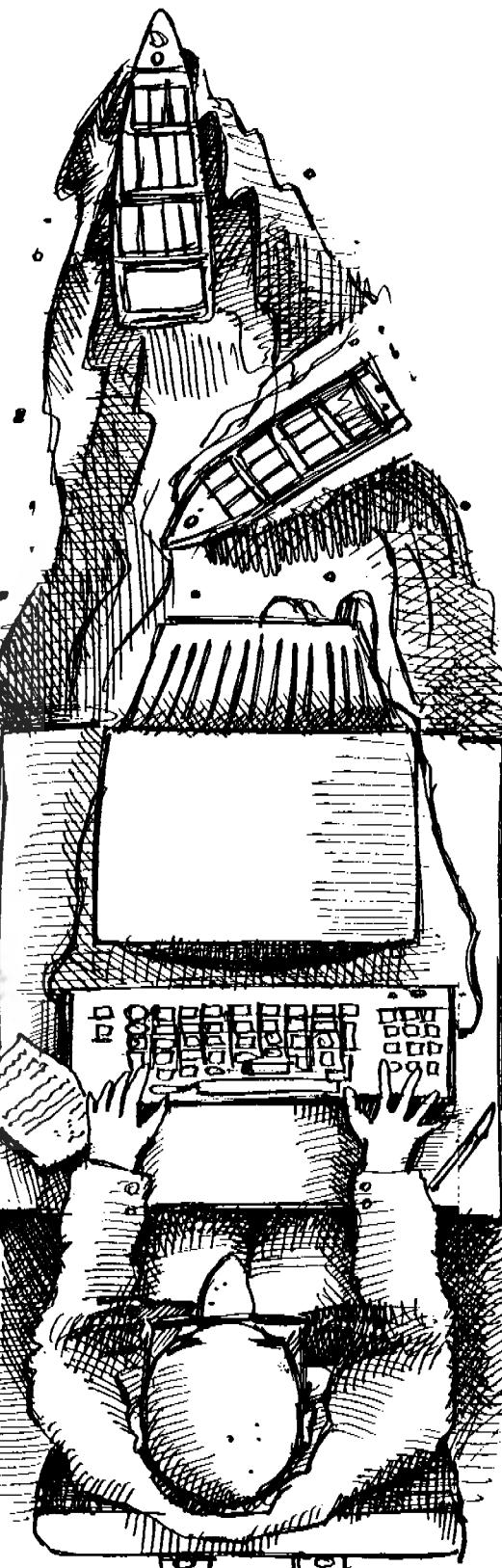
تشکیل گردهمایی‌های توسعه فدراسیون بیمه‌گران آسیایی - آفریقایی در تهران با حضور کارشناسان ارشد بیمه از کشورهای اروپایی، آسیایی و آفریقایی و ارایه مقالات مختلف به ویژه در زمینه بیمه‌های اعتباری در ارتباط با صادرات نیز از اهمیت برخوردار است.

■ آیا شرکت‌های بیمه ایران می‌توانند پاسخ‌گویی ضرر و زیان ناشی از تجارت کالا به بازارگانان ایرانی باشند یا خیر؟

□ تجار باید آگاهی کافی داشته باشند، نیاز خود را تشخیص دهند و بر اساس آن بدانند به کدام شرکت بیمه مراجعه کنند و چه نوع خدمتی را خریداری نمایند. متأسفانه بیمه‌گزاران ایرانی در زمینه صنعت بیمه بی‌اطلاع هستند و خرید و فروش بیمه‌نامه را با کار عام‌المنفعه اشتباه می‌گیرند. در حالی که بیمه یک تجارت است و بر اساس عقدی بین تجار و شرکت‌های بیمه، انجام می‌شود و در چارچوب یک سری قرارداد منعقد می‌گردد.

به طور طبیعی هر قرارداد شرایطی دارد. قرارداد بیمه نیز شرایطی دارد که باید بیمه‌گزار از آن اطلاع داشته باشد. بیمه‌گران در ایران از شرایط بیمه اطلاع دارند ولی بیمه‌گزاران نمی‌دانند چه خدمتی را باید خریداری کنند.

با این وصف خریداران بیمه باید خودشان را مجهز سازند و آگاهی‌های لازم را کسب نمایند و یا از کسانی که این آگاهی‌ها را دارند، کمک کارشناسی بگیرند.

۰ با رونق صادرات غیرنفتی در سال‌های اخیر، شعال شدن صندوق ضمانت صادرات اجتناب ناپذیر بود. در کنار این صندوق فعالیت شرکت بیمه اعتبارات و سرمایه‌گذاری می‌تواند به صادرات کشور کمک کند.

■ چرا شرکت‌های معتبر بیمه مانند ساقه (بیمه دولتی ایتالیا)، هرمس (بیمه دولتی آلمان) و... با ایران همکاری مطلوبی ندارند؟

□ وضعیت اعتباری کشور، میزان همکاری بیمه‌های بزرگ را تعیین می‌کند. معمولاً شرکت‌های بزرگ بیمه برای هر کشور سقفی را تعیین می‌کنند و به تجار خود اجازه می‌دهند که تا سقف تعیین شده با آن کشور دادوستد کنند. این سقف‌ها بسیار مهم هستند. عمدۀ ترین عواملی که در تعیین سقف تأثیر دارد، خوشنامی یک کشور در بازپرداخت بدهی‌هایش می‌باشد. متأسفانه در گذشته، اعتبار تجاری ایران زیر سؤال رفت، اما اکنون به لحاظ پرداخت به موقع بدهی‌های خارجی، بار دیگر این اعتبار به دست آمده است. با بازگشت اعتبار تجاری ایران واستمرار آن، شرکت‌های بزرگ بیمه به نحو مطلوبتری با ایران همکاری خواهند کرد.

■ در صنعت بیمه برای امور عملی صادرات و واردات چه فعالیت‌هایی صورت گرفته است؟

□ بیمه مرکزی ایران به نازگی با انتشار و ابلاغ بخشندامه‌ای در زمینه واردات، اجرایی شدن شرایط جدید بیمه‌های حمل و نقل را روشن کرده است. به طور کلی در تجارت مخاطراتی هست که موجودیت

آسیب‌پذیری کمتری دارد، در بیمه اتکایی مسائل سیاسی کمتر تأثیر دارند.

■ صندوق ضمانت صادرات در چه بخش‌های فعالیت دارد؟

□ این صندوق به طور معمول در بخش‌هایی که شرکت‌های بیمه بازگانی کار نمی‌کنند، وارد عمل می‌شود. به طور کل دولتها برای حمایت از صادرات کشور، مجبور هستند تسهیلاتی را ارایه کنند و برخی از تسهیلات مربوط به مخاطراتی است که صادرات را تهدید می‌کند.

□ مخاطراتی که ماهیتشان بیمه‌پذیر نیست مانند جنگ، نپرداختن پول صادرکننده از سوی بانک مرکزی کشور واردکننده کالا، ورشکستگی خریدار خارجی، ضبط کالای صادراتی و... دولتها برای ارایه تسهیلات در این‌گونه موارد سازمان‌ها یا صندوق‌هایی را پدید می‌آورند که توسط آنها از صادرکنندگان در مقابل خطرات مورد بحث، حمایت نمایند.

□ ایران نیز از این مقوله جدا نیست. البته می‌تواند فروشنده بیمه‌های اتکایی نیز باشد که تاکنون در این زمینه خیلی موفق نبوده است. علت این امر ضرورت سرمایه‌گذاری بیشتر روی نیروی انسانی است، در حالی که با ملی شدن صنعت بیمه در ایران، بخش بزرگی از بدنۀ کارشناسی آن منفعل شده است.

■ آیا بهای لازم به بیمه‌های اتکایی در ایران داده شده است یا خیر؟

□ اگر نیروی انسانی موردنیاز تربیت می‌شد و مکاتبات و مراودات مستمر با شرکت‌های بیمه اتکایی معتبر جهان برقرار بود و نیز آموزش‌های لازم به نیروی انسانی فعال در این بخش ارایه می‌گردید، می‌توانستیم بیش از اینها دامنه کار را گسترش دهیم. ایران تا سطح سالانه ۱۴ میلیون دلار بیمه اتکایی دریافت کرده ولی خساراتی نیز پرداخت نموده که در مجموع تراز مناسبی نداشته است. البته باید موضوع را در بلندمدت بررسی کرد. اگر در این زمینه برنامه‌ریزی شود، حتماً موفقيت حاصل خواهد شد، زیرا بیمه کم‌هزینه‌ترین صادرات ایران می‌تواند باشد. اگر نیروی متخصص در امور بیمه اتکایی در کشور داشته باشیم، می‌توانیم درآمد کلانی به دست آوریم. بیمه اتکایی تجاری بین‌المللی است که نسبت به دیگر رشته‌ها

۰ بیمه‌گزاران ایرانی در زمینه صنعت بیمه بی‌اطلاع هستند و خرید و فروش پیمه‌نامه را با امور عام المتفقه اشتباہ می‌گیرند، در حالی که بیمه یک تجارت است که شرایطی دارد که معمولاً بیمه‌گران در ایران از آن آگاهی دارند ولی بیمه‌گزاران نمی‌دانند چه خدماتی را باید خریداری کنند.

باشد تا بتواند در موارد اختلاف بین بیمه‌گزار و بیمه‌گر، رأی متعادل صادر کند.

■ برای بالا بردن میزان آگاهی بیمه‌گزاران چه باید کرد تا حقوقشان ضایع نگردد؟

□ انتشار بروشور و انجام تبلیغات به‌نهایی نمی‌تواند در افزایش آگاهی بیمه‌گزاران مشمر ثمر باشد. در واقع آموزش حقیقی به بیمه‌گزار را، اقتصاد کشور می‌دهد. یک بیمه‌گزار مجبور است هزینه مخاطرات را به طور عام کاهش دهد تا فعالیت اقتصادیش، صرف داشته باشد. برای دستیابی به چنین مقوله‌ای، کارگزار مجبور می‌شود از امور بیمه به‌طور کامل آگاهی پیدا کند.

■ آیا در شرکت‌های بیمه با خلاء نیروی انسانی آموزش دیده و کارآمد مواجه نمی‌باشیم؟

□ خلاء مدیریت سطح میانی در صنعت بیمه ایران وجود دارد. وضعیت نیروی انسانی در سطح بالا و پایین مطلوب است ولی خلاء در میان این دو به چشم می‌خورد.

سطوح پایین کارکنان صنعت بیمه به‌طور حرفه‌ای انتخاب نشده‌اند و نتوانسته‌اند خود را بالا بکشند و خلاء میانی را پر کنند. با این وصف است که مدیریت‌های سطح بالا برای اجرای فعالیت‌های بیمه‌ای به رده‌بعدی نمی‌تواند «بند» باشد.

به‌نظر من نبود یک نظام حقوقی آگاه به مسائل تجاری در ایران سبب می‌شود که حقوق بیمه‌گزاران بیشتر ضایع شود. برای حل اختلاف موضوعات بیمه‌ای و حمل و نقل دریایی باید دادگاه‌های خاص به‌وجود آید که به قوانین و ضوابط بیمه و مقررات مترتب بر آن آگاهی و وقوف داشته

پیش از این متون بیمه‌نامه‌ها پیچیده و مقایسه آن بسیار گذگ و غیرقابل فهم بود و به قوانین اوایل قرن بیستم بر می‌گشت و لذا پاسخ‌گوی نیازهای امروز نبود. اما در بیمه‌نامه‌های جدید که به تصویب بیمه مرکزی ایران رسید، متن به فارسی است و اشکالات قبلی نیز برطرف شده است.

لذا بازارگانان می‌توانند آن را به راحتی درک کنند و تکلیف طرفین قرارداد بیمه روشن می‌باشد. پوشش بیمه‌ای در این نوع بیمه‌نامه‌ها برای بازارگانان به‌طور کامل مشخص می‌باشد.

■ آیا بیمه‌نامه‌های باربری جدید می‌تواند حق و حقوق بیمه‌گزاران را ادا کنند؟

□ چنانچه بیمه‌گزاران به حق و حقوق خود کاملاً آگاه باشند، بله. البته از آنجا که بیمه‌نامه‌های جدید ساده‌تر است و چارچوب قرارداد میان بیمه‌گر و بیمه‌گزار در آن روشن شده است، حق و حقوق بیمه‌گزاران آگاه در بیمه‌نامه‌های جدید کمتر ضایع می‌شود.

به‌نظر من نبود یک نظام حقوقی آگاه به مسائل تجاری در ایران سبب می‌شود که حقوق بیمه‌گزاران بیشتر ضایع شود. برای حل اختلاف موضوعات بیمه‌ای و حمل و نقل دریایی باید دادگاه‌های خاص به‌وجود آید که به قوانین و ضوابط بیمه و مقررات مترتب بر آن آگاهی و وقوف داشته

کالا را تهدید می‌کند. برای دوری جستن از این مخاطرات در هر بخش از تجارت، نوع خاصی از بیمه می‌تواند پاسخ‌گو باشد.

در ارتباط با شرایط جدید بیمه باربری که به تارگی بیمه مرکزی ایران اعلام و ابلاغ کرده است، ذکر این نکته ضروری است که در سال ۱۹۸۲ در لندن شرایط

جدید بیمه باربری تدوین و اجرایی شد. اما در ایران هیچ‌گاه مورد استفاده نبود و از شرایط قدیم استفاده می‌شد. بر اساس بخشنامه بیمه مرکزی ایران از اول دی ماه سال جاری، شرایط جدید بیمه‌نامه‌های باربری قابل اجراست و شرکت‌های بیمه حداقل تا اول دی ۱۳۷۶ می‌توانند از شرایط قدیم در کنار شرایط جدید استفاده کنند و پس از آن شرایط قدیم به کلی منسخ می‌شود.

■ شرایط جدید بیمه‌های باربری چه محسنه‌ی برای بازارگانان دارد؟

□ در بیمه‌نامه‌های باربری جدید، نکته‌هایی تهافت است که بازارگانان علاقه‌مند می‌توانند از آنها آگاهی یابند.